mravů při soutěži, není tu potřebného návrhu (žaloby), jež by mohla býti podkladem pro odsuzující výrok pro přečin pomluvy. Čin obžalovaného Š. H., spáchaný dne 5. listopadu 1930, byl hlavní soukromou žalobkyní stíhán rovněž jen jako přečin podle § 27 zák. č. 111/27 Sb. z. a n. a žaloba tato nebyla na přečin pomluvy rozšířena. Soud první stolice uznal obžalovaného vinným přečinem podle § 27 zák. č. 111/27 Sb. z. a n. Soud odvolací zrušil tento rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 385 č. 1 b) tr. ř. a kvalifikoval čin tento jako přečin pomluvy podle § 1 zák. čl. XLI:1914, maje zřejmě za to, že skutková podstata přečinu podle § 27 zák. č. 111/27 Sb. z. a n. není sice dána, že však návrh žalobcův na potrestání pro tento přečin obsahuje v sobě i návrh na potrestání pro přečin pomluvy. Hlavní soukromá žalobkyně napadá odvolací rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 385 č. 1 b) tr. ř. domáhajíc se toho, aby čin obžalovaného Š. H. byl kvalifikován podle § 27 zák. č. 111/27 Sb. z. a n. Obžalovaný Š. H. žádá zmateční stížností, uplatňující zmatek podle § 385 č. 1 c) tr. ř., aby bylo uznáno na beztrestnost podle § 17 odst. 1 zák. čl. XLI:1914. Zmateční stížnost hlavní soukromé žalobkyně tvrdí, že čin obžalovaného Š. H., spáchaný dne 5. listopadu 1930, těsně souvisí s dopisem ze dne 4. listopadu 1930 a není než konkretisováním obsahu dopisu. Toto konkretisování stalo se prý zřejmě zlomyslně a nepravdivě a čin tento byl právě tak jako předchozí dopis předsevzat za účelem soutěže. Všecky tyto úvahy zmateční stížnosti musí však ztroskotati vzhledem ke skutkovým zjištěním, uvedeným shora ohledně činu ze dne 4. listopadu 1930, na správnosti závěru soudu odvolacího, že si obžalovaný Š. H. nebyl vědom, že tvrzené okolnosti nejsou pravdivé. Tato zmateční stížnost hlavní soukromé žalobkyně jest tedy bezdůvodná. Zmateční stížnost hlavní soukromé žalobkyně byla tudíž v celém rozsahu podle § 36 odst. I tr. ř. nov. zamítnuta.

Pokud jde o zmateční stížnost obžalovaného Š. H., jest především uvážiti, že hlavní soukromá žalobkyně nepodala obžalobu pro přečin podle § 1 zák. čl. XLI:1914, jak shora bylo již k tomu poukázáno. Odsuzující rozsudek soudu odvolacího byl tedy vydán bez zákonné obžaloby a tím byl zaviněn zmatek podle § 384 č. 11 tr. ř. Rozsudek soudu první stolice, jenž v činu obžalovaného Š. H. ze dne 5. listopadu 1930 shledal skutkovou podstatu přečinu podle § 27 zák. č. 111/27 Sb. z. a n., trpí zmatečností podle § 385 č. 1 a) tr. ř. z důvodů, uvedených shora ke zmateční stížnosti hlavní soukromé žalobkyně. Poněvadž k těmto zmatkům jest podle § 384 posl. odst. a § 385 odst. II. tr. ř. hleděti z povinnosti úřední, byly rozsudky obou soudů nižších stolic z těchto důvodů zmatečnosti zrušeny v uvedených výrocích, obžalovaný Š. H. podle § 326 č. 1 tr. ř. osvobozen od obžaloby pro tento čin trestný a jeho zmateční stížnost poukázána na toto rozhodnutí.

Čís. 4561.

Lhůta podle 2. odst. § 112 tr. ř. je propadná; prodloužiti ji z jiného důvodu než § 112 odst. 3 tr. ř. (na př. z důvodu složitosti věci nebo pro změnu právního zástupce) je nepřípustné.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1932, Zm II 285/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 7. ledna 1931, jímž byli obžalovaní podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěni z obžaloby pro přečin zásahu do původcovského práva podle §§ 44, 45 zákona ze dne 24. prosince 1926, čís. 218 Sb. z. a n.

Důvody:

Soukromého obžalobce jest podle druhého odstavce § 112 tr. ř. vyrozuměti o zakončení přípravného vyšetřování s výzvou, by do čtrnácti dnů podal spis obžalovací a s poučením, že se nedodržení této lhůty pokládá za ustoupení od obžaloby. Podle § 6 tr. ř., který platí i pro tuto zákonnou lhůtu, jest tato lhůta propadná, neboť prvý odstavec téhož § nařizuje, že tuto lhůtu lze prodloužiti jen v případech zákonem výslovně uvedených. Prodloužení je možné podle odst. 3 § 112 tr. ř. jen a výlučně v jediném případě, když totiž soukromý obžalobce ve lhůtě určené k podání obžalovacího spisu činí návrh na doplnění přípravného vyšetřování. Takový návrh musí býti opřen o věcné konkretně uvedené skutečnosti. Zamítne-li se tento návrh, běží od vyhlášení dotyčného usnesení radní komory ihned nová čtrnáctidenní lhůta k podání obžalovacího spisu. Ze všech těchto předpisů vysvítá, že prodloužiti lhůtu druhého odst. § 112 tr. ř. z jiného důvodu (na příklad z důvodu složitosti věci nebo pro změnu právního zástupce a pod.) je nepřípustné, a že ani soud s ohledem na jasný předpis druhého odst. § 112 tr. ř. ve spojitosti s § 6 tr. ř. nemůže, vyjma případ třetího odst. § 112 tr. ř., povoliti prodloužení této lhůty. V souzeném případě bylo usnesením ze dne 25. března 1930 trestní řízení — správně přípravné vyšetřování — prohlášeno za skončené a soukromý obžalobce vyzván, by podal obžalobu nebo nové návrhy do 14 dnů, jinak že se bude předpokládati, že upustil od dalšího stíhání; usnesení to bylo doručeno dne 24. dubna 1930 jeho zástupci vykázanému plnou mocí. Podle spisů byla lhůta ta, jež končila dnem 8. května 1930, znovu prodloužena usneseními ze dne 24. dubna 1930, 14. května 1930 a 4. června 1930, a to jednou »pro objemnost spisů«, po druhé pro »změnu právního zástupce« a to až do 30. června 1930, načež pak 28. června t. r. byla podána obžaloba. Tento postup příčí se zákonu; toto prodloužení lhůty nebylo připustné a vzhledem k doslovu § 112 tr. ř. neměl ani právní zástupce soukromého obžalobce o takové prodloužení žádati ani soud je povolovati. Pro zrušovací soud není rozhodné, že vrchní soud, jenž rozhodoval o námitkách proti obžalovacímu spisu, nedbal při tom ustanovení § 213 odst. 1 čís. 3 tr. ř. a obžalobu připustil. Lhůta § 112 odst. 2 tr. ř. uplynula dnem 8. května 1930, aniž byla obžaloba podána nebo učiněn návrh na doplnění podle 3. odst. § 112 tr. ř. Tím nastal předpoklad druhého odst. § 112 tr. ř., totiž že je za to míti, že soukromý obžalobce ustoupil od obžaloby, a že tedy žalobní právo soukromého obžalobce zaniklo. K tomuto důvodu vylučujícímu trestní stíhání musil zrušovací soud podle prvého odst. § 290 tr. ř. se zřetelem k ustanovení čís. 9 b) § 281 tr. ř. přihlížeti z moci úřední a bylo proto zmateční stížnost soukromého obžalobce zamítnouti, aniž bylo se zabývati s jejími dalšími vývody.